

M A G

Mindennapok Gárdonyiban

VIII. évf. 1. szám

2013. szeptember

www.gardonyi.eger.hu/iskolaűjság

325 ÉVE AZ OKTATÓ NEVELŐ MUNKA SZOLGÁLATÁBAN

... a Veni Sancte misén

A szeptember 1-jén megtartott Veni Sancte szentmisének a prédikációjában Soós Tamás atya azt is hangsúlyozta, hogy „... a Szentlélek minket is el akar tölteni. Ha nyitott a szívünk és a lelkiünk, akkor be is fogadjuk, és akkor lelkes apostolai, pedagógusai és növendékei leszünk az egyháznak. Annak az egyháznak, amely Krisztus kétezer éves tanításán és tanúságtételén alapzik. ...”

A tanévnyitó ünnepség a Himnuszszal kezdődött, konferansziéja Koza Fanni 10.A osztályos tanuló volt. Szabó Lőrinc Álarc mögül című versét Marton Veronika 9.C osztályos tanuló mondta el.

Ezután Varga B. János igazgató úr tanévnyitó beszéde következett:

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Tisztelettel köszöntöm a kedves kollégáimat, a diákokat, a vendégeket és a hozzátartozókat a 2013/2014-es tanév tanévnyitó ünnepségén. ...

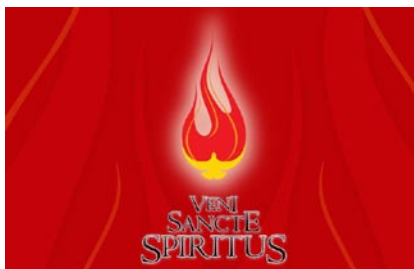
Szeretettel köszöntöm a gárdonyis diákokat, akik a 325 éves intézmény tanévnyitó ünnepségén megjelentek. Külön köszöntöm az 5. és 9. évfolyamos diákokat, akik elmondhatják magukról, hogy egy nagy múltú, évszázadokon át működő intézmény falai között kezdik meg tanulmányaikat.

Mindegyikötök élete folyamán egy külön utat jár be, mindegyikötök élete egy-egy külön emberi történet, de egy valami mindannyiukat összeköti. A gárdonyisok közösségének tagjai vagytok sikereitekkel és kudarcaikkal együtt. Egy féltő, óvó, irányt mutató közösséget választottatok, mely 325 éve feladataul tűzte ki, hogy a jövő nemzedékeit oktassa-nevelje. Az eddig eltelt idő visszaigazolja, milyen munkát végeztek ezen falak között.

Mi, gárdonyis tanárok tisztelettel adózunk elődeink teljesítménye, akaratára, elszántságára, kitartására előtt, és úgy végezzük munkánkat, hogy ránk is büszkén tekinthessenek utódaink.

A közösséget ti választottátok, és ez a közösség elfogadott titeket úgy, ahogy vagytok. A ciszterciek nagy családja mindig szeretettel fogad benneteket. Életek egy fontos szakaszában velünk együtt kell utatokat végigjárnótok, melynek során önmagatokat is jobban megismeritek.

Ennek a közösségnek a gyökerei

325 évre nyúlnak vissza, és biztosan kapaszkodnak a termékeny talajba, mely több száz éve táplálja a közösség hajtásait. Az optimális termés kialakulásához, tudjuk jól, fontos a türelem és a bizalom.

Elődeinket munkájuk során a türelem, az odafigyelés, a hosszú távú tervezés jellemezte. Építkezni kezdtek 325 évvel ezelőtt, hogy megalapozzák a jövőt. Erős, biztos alapokra, ahogy a Szentírás mondja: sziklára. Fizikai és szellemi munkát végeztek. Felépítettek egy intézményt, mely kiállta a századok próbáját. A nyár folyamán két tantermet újjátottunk fel, melyek a XVIII. században épültek. A vakolat leverése után fedeztük fel, a csupasz falak látán, hogy az Egerben használatos tufakövet és égetett téglát hogyan alkalmazták elődeink. A 72-es tanteremben két olyan falszakaszt láthattok majd, melyet nem takartunk el a szemetek elől vakolattal.

Miért hagytuk csupaszon a falakat?

Azért, hogy látva a régi munkáját, tanárok és diákok olyan alaposan építkezünk szellemi munkánk során, mint ahogy ők tették az épület

alapjainak lerakása közben. A követ, melyet a bányából idehoztak, megformálták, megfaragták. A többi kőhöz hasonlóan alakították. Beillesztették a helyére, és a kövek közé kötőanyagot tettek. Olyan kötőanyagot, mely több száz év eltelté után is szilárdságot biztosít a kövek között. Tufa és téglák találkoznak egymással a falak és boltívek kapcsolatában. Különböző építőanyagok, mégis jól megférnek egymás mellett, mert ugyanazt a célt szolgálják: stabilitást adnak az épületnek. Különbözőek vagyunk mi, emberek is, mint a tufa és

a téglák, mégis a ciszterciek közösségében egy azonos cél érdekében kell dolgozunk. Kitartó, nehézségeken átívelő munkánkhoz a kötőanyagot, mely eltérhetetlen kapcsolatot jelent számunkra, keresztény hitünk jelenti. Ez a hit kovácsol minket egymást segítő, hazánkért dolgozó közösségért. A téglák és tufakövek önmagukban nem állnak össze építménnyé. Alkotóra és alkotó munkára van hozzá szükség. Az alkotás folyamata nagyon fáradságos, sokszor reménytelennek, kilátástalannak tűnő feladat, de az eredmény érdekében megéri a nehéz munkát elvégezni.

Iskolánk névadója, Gárdonyi Géza gondolataival köszöntöttem tanévnyitó lelki napunkon a kollégáimat. Helyzetünket, félelmeinket, szorongásainkat, ugyanakkor a reményteliségre vetett bizakodásunkat nem fogalmazhatjuk meg jobban, mint Ida regénye című művében olvashatjuk:

„Sötétben állunk néha, magunk se tudva, hogy kerültünk belé. Csak meresztjük a szemünket, csak tapogatózunk, bizonytalankodunk. És a szívünk hűledez.

- Merre?

S véljük, hogy semerre. ...

De mennünk kell, hogy kijussunk valamerre. Hát lépünk, bizonytalankodunk tovább és tovább. ...

- Hova jutok?!

S nem érezzük a sötétségben, a bizonytalanságban, a veszedelmek között, a Halál el-ne-csúszs ösvényén, nem érezzük, hogy egy láthatatlan jószágos kéz van a kezünkön. Vezet.”

Kívánom valamennyiünknek - tanároknak, diákoknak-, hogy a jubileumi tanévben munkánk során ennek a láthatatlan, jószágos kéznek a felismerésében is gyarapodjunk. Vegyük észre, és engedjük magunkat vezetni.

Ezen gondolatokkal a 2013/2014-es tanévet megnyitom.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

A „Tudás Kulcsának” átadója az elmúlt tanévben a 13. A osztályban végzett Noszek Nóra, aki középiskolás éve alatt több történelmi versenyen eredményesen szerepelt, 91%-os emelt történelmi érettségivel pedig joghallgató lett az ELTE-n.

„Tisztelt Igazgató Úr, Tisztelt Tanáraink, Vendégeink, Kedves Diáktársak!

Nagy örömmre szolgál, hogy immár hatodik alkalommal vehetek részt *Veni Sancte* ünnepségen. Most már leérettségizett diákként állok itt. Abban a megtiszteltetésben van részem, hogy én adhatom át a Tudás Kulcsát.

Öt évvel ezelőtt pontosan itt, azon gondolkodtam vajon lesznek-e barátaim, megállom-e majd a helyem. Mára elmondhatom, életem egyik leg meghatározóbb időszakát tudhatom magam mögött. Életre szóló barátságokat kötöttem, tanáraimtól pedig nemcsak tudást kaptam, hanem emberséget is tanultam.

Gimnáziumi éveim során gyermekből fiatal felnőtté váltam. Mostanra már tudom, hogy kitartással, szorgalommal és alázattal elérhetőek álmaim. Az út természetesen nem könnyű, kihívásokkal és kockázatokkal teli, (de) meg kell tanulni hinni abban, hogy a befektetett munka meghozza gyümölcsét.

Mi is az útravaló, amellyel szolgálhatok nektek? Törekedjétek arra, hogy a Gárdonyiban eltöltött évek a lehető legjobbak és leghasznosabbak legye-

nek. Igyekeztek minél több tudást megszerezni, lelkiükben megerősödni és felelősségteljes, becsületes emberré válni. Forduljatok tanáraitok felé bizalommal, mert segíteni fognak Titeket céljaitok elérésében. Tanuljatok meg hinni önmagatokban, és szeretettel fordulni egymás felé.

Fogadjátok el útravalónak egyik kedves, Bibliából vett idézetemet: „Ha pedig valakinek közületek nincsen bölcsessége, kérje Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül adja; és megadatik néki. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány.” – (Jakab 1:5-7)

Ezekkel a gondolatokkal kívánok nektek sikereket, sok örömet, kitartást és hitet az előttetek álló évekhez! Őrizzétek és öregbítsétek iskolánk hírnevét, és mindig legyetek büszkék rá, hogy gárdonyis diákok vagytok!

Most pedig felkérem Alexai Dorotytya és Ámit Nikol 5. C osztályos tanulókat, hogy vegyék át a Tudás Kulcsát.

Jóna Sára 9.C osztályos tanuló Bisztriczki Zoltán tanár úr gitárkísére-

tével elénekelte Hollós Korvin Lajos Csonka vers című költeményét, melyet a Kávészünet együttes zenésített meg.

Holló Richárd, Kovács Klaudia, Reszegi Kitti 13.A osztályos tanulók az iskolazászlót átadták Lénárt Levente, Liptai Dóra, Veres Evelin 11.A osztályos tanulóknak, hogy a következő évek ünnepségein ebből az osztályból legyenek a zászló őrői és hordozói.

Az ünnepség a Szózat eléneklésével ért véget, s kezdetét vette a 2013/14-es tanév.

A szalóki találkozón

Július 4-10-ig tartott a Szalóki Találkozó, az év egyik jelentős katolikus ifjúsági találkozója. Iskolánk énekkara és zenekara - Bisztriczki tanár úr vezetésével - közreműködött a szentmise emelkedett hangulatának megteremtésében. Osztálytársaim közül néhányan a rendezés munkálataiból is kivették részüket a közösségi szolgálat keretei között. Őket kérdeztem meg az élményeikről.

A válaszokat adták: *Csanálosi Dorina, Nagy Martina és Kapczáth Milán 9.E (ny).*

Sokan vettek részt a találkozón? Körülbelül mennyien voltak?

- Igen sokan; évről évre többen jönnek el. Nem lehet pontos számot mondani, mert naponta változott a résztvevők száma is és összetétele is. Azt hiszem, idén kb. 500 és 1000 között lehetettünk.

Mit gondoltok, gazdagodtak lelkiükben?

- Igen, sok értékes gondolatot hallottunk, és a szentmisei prédikáció is hatással volt ránk.

Milyen érzés hasonló gondolkodású fiatalokkal találkozni?

- Jó érzés hasonló gondolkodású emberekkel beszélgetni, akik hasonlóan vélekednek a vallásról.

Milyenek voltak az előadások?

- Mivel rendezőként voltunk jelen, így többnyire nem tudtunk részt venni az előadásokon. Egyébként a többiek szerint színvonalasak voltak, sok érdeklődőt vonzottak.

Rendezőként milyen feladatot kaptatok?

- Vigyáztunk a táborhelyre, aki segítséget kért, tájékoztattuk a programokról. Figyeltünk a tisztaságra.

Milyen volt az időbeosztás?

- Nem mindig örültünk, hogy ügyeletesek vagyunk, néha jó lett volna bekapcsolódni a programokba, és alaposan el is fáradtunk.

Milyen élményekkel hagytad el a találkozót?

- Nagyon szívesen emlékszünk vissza az ott töltött időre, a társaságra, a hangulatra.

Mit gondolsz, jövőre is elmész a találkozóra?

- Megszerettük ezt a szervező társaságot, és megbeszéljük, hogy jövőre is együtt jövünk. Szerintem mindenképp ott leszünk. És reméljük, hogy többen is csatlakoznak majd hozzánk.

Szép volt a környezet, ahol voltatok?

- Szép és tiszta volt a hely, mivel mi tisztán tartottuk.

Milyen volt részt venni a találkozón?

- Sok kedves embert megismerhettünk, akikkel még most is tartjuk a kapcsolatot. Kicsit fárasztó volt, mert olykor 6 órát is kint kellett lenni. Mindent egybevéve, jó volt részt venni ezen az ifjúsági találkozón, mert azon kívül, hogy sok érdekes előadást meghallgattunk, rendezőként hasznos munkát végeztünk.

Mi volt számotokra a legnagyobb élmény Szalókon?

- A jó társaság, a sátrazás. Jók voltak az esti ügyeletben a kötetlen beszélgetések.

Készítette: *Borosi Florentina 9.e.(ny)*

Anyanyelvi tábor

Augusztus 21-25. között került megrendezésre Győrött, a Kazinczy Ferenc Gimnázium és Kollégium épületében az Anyanyelvi nyelvtan tábor. A tábor a magyar nyelv rangosabb versenyeinek elkötelezett indulóit tanította és készítette fel öt nap alatt. Az eseményen a 14 év fölötti gimnáziumi tanulók vehettek részt, akár Magyarországról, akár a határokon túlról is, ami egész héten érezhetően növelte a fiatalokban a nemzeti összetartást.

Őszintén bevallom, első hallásra egyáltalán nem akartam elmenni. Mindenki a Balatonnál kempingezik, edzőtáborba megy, és a közösségi szolgálati munka teljesítésének céljából biciklizik, én meg még nyáron is nyelvtanulok. Teljesen kizártnak tartottam, de mégis úgy éreztem, tartozom ennyivel *Tóthné Török Anna* tanárnőmnek, ha már az egész tavalyi év alatt olyan rengeteget foglalkozott velem a tanórákon kívül, hogy felkészítsen a különböző anyanyelvi megmérettetésekre. Így hát magamra vállaltam a megtisztelő szerepet, és szabadidőmet nem sajnálva eldöntöttem, hogy igenis elmegyek. Nos, így utólag visszatekintve, azt hiszem, idén az egyik legjobb döntésemet hoztam meg. (A másik, hogy vittem oda magammal tolltartót.)

Amennyire kedvtelenül és zárkóztan érkeztem, olyannyira felszabadultan és boldogan távoztam, sőt, kétszer annyi tudással és feleannyi energiával.

Az első napok eseménytelenebbül teltek, mindenki a szobatársaival barátkozott, esetleg ismerkedett. Mi, egriek szerencsénkre egy szobába kerültünk a gimnázium kollégiumi épületében. Helyesebben mondva, elsőként érkeztünk, és azonnal elfoglaltuk a legjobb a szobát.

Az első meghatározóbb élmény a csütörtök délutáni strandolás volt. A közös fürdés, csúszdázás és nevetés teljesen összehozta a résztvevőket, mind a diákokat, mind a tanárokat is! A legjobb barátságokat az erdélyi és felvidéki tanulókkal kötöttem, akikről elmondhatom, hogy még a mai napig is tartom velük szinte napi szinten a kapcsolatot. Sokat tudtam meg az ottani életről, az iskolákról és nem mellesleg élveztem az izes nyelvjárásukat és beszédüket, ami sok mókás félreértés forrása is lett. Aznap este már meghittén és jókedvűen telt a mindennapos játékos kommunikáció. Nagyjából már ismertük a másik stílusát, és meglepően jól alkalmazkodtunk egymáshoz a feladatok közben.

Az egri csapat a házi Édesanyanyelvünk csoportos versenyén, a döntőben első helyezést ért el, és nyugodt szívvel mondhatom, hogy a munkából minden egyes tag kivette a részét ugyanakkora mértékben.

Az igazi, éles versenyekre az utolsó előtti napon került sor. Az Édesanyanyelvünk versenyt az egri Doktorcsik Noémi nyerte, aki az én ágyszomszédom volt a szobánkban. A Kazinczy felolvasó verseny második helyezését pedig *Ballagó Júlia*, 13.K osztályos tanuló érdemelte ki. Remékel szerepeltek mindketten.

Utolsó esténket egy rögtönzött műsorral zártuk. A feladvány az volt, hogy mindegyik csapatnak össze kellett állítania egy körülbelül öt-tíz perces előadást szinte bármilyen témában. Egyesek énekeltek, mások a tanórákon tanultakból merítettek ötleteket, mi pedig egy népszerű, vicces videót dolgoztunk át elsőpró sikerrel. Minden pro-

dukció értékes, szórakoztató és minőségi volt, sokat dolgoztak rajta a hét során.

Az utolsó kérdés a tanárok részéről mindenkinek ugyanaz volt: Az első napon megtörténő bemutatkozásához képest, hogyan tekintek vissza a hétre?

Én ezt válaszoltam:

„Membántam már azokat az elutasító válaszokat, ahogy erről a táborról nyilatkoztam. Hihetetlenül jól éreztem magam, és nagyon örülök, hogy megismerhettem a társaság nagy részét. Rengeteget tanultam, és sokkal műveltebbnek és értékesebbnek érzem magam ma, mint 5 nappal korábban. Hiába aludtam el nagyjából minden előadáson, az - esküszöm - nem azért volt, mert nem élveztem volna, hanem mert egyszerűen még hajnalban sem tudtam elszakadni a többiek társaságától, hogy nyugovóra térjek. Köszönöm, hogy eljöhettek, és jövőre szintén szeretnék itt lenni, ha Batári Antal tanár úr nem feledkezik meg rólam.”

Szegedi Fanni 10. C

Idén negyedik alkalommal szervezte meg iskolánk diákönkormányzata a gölyatábort Imökő üdülöhelyen Felsőtárkányban. Célunk nemcsak az osztályokon belül, hanem az évfolyamon belüli ismerkedés, barátságkötés volt, amit a visszajelzések alapján sikeresen teljesítettünk. Első napon, az egyen pólók kiosztása után egy vidám kis túra keretében kísérteltünk a táborhelyre, majd megkezdtük a játékokat, ügyességi feladatokat. Az esti program keretében közösen megtanultuk a gölyatáncot, majd egy kiadós edzés után aludni tért a társaság. Közös éneklések, bátorságpróba, beszélgetések, mind-mind hozzájárultak az önfeledt hangulathoz, így megteremtődött egy igazán barátságos, felhőtlen légkör. A tábor fénypontja idén ismét az iskolai kvíz volt egy kis festékekkel tarkítva. Színkavalkád, színesebbnél színesebb pólók, arcok hada borította be a környezetet, ezzel mosolyt csalva minden gölyt és szervező arcára. Így készült el közös kis csoportképünk is. Az elmaradhatatlan esti program, a karaoke idén is óriási sikert aratott. Ez a kis csapat kifárasztathatlan volt, így még az utolsó napon is kedveskedtünk nekik egy kis programmal, amit kitörő örömmel fogadtak. Érezhető volt a levegőben a szomorúság, hogy menni kell, vége a tábornak, de az emlékek, élmények nem kopnak el, örökre bennünk élnek. Senki sem akart hazamenni, akár még egy hetet szívesen eltöltöttünk volna együtt.

Az idei gölyatábor is büszkén elmondhatja magáról, hogy fantasztikus, élményekkel teli négy napot zárt. Megragadom az alkalmat, hogy megköszönjem *dr. Loboczkné Hársas Ibolya* tanárnőnek és természetesen a DÖK csapatának is az egész évi segítséget és kitartó munkát. Ők a következők: *Hontvári Gréta, Révész Virág, Bonta Alexandra, Nagy Zsófia, Kerekes Kitti, Majoros Mirtill, Farkas Anna, Bencsik Alexandra, Kányai Kamilla, Kis-Benedek Bálint, Vas Balázs, Joó Ákos, Kakuk Domonkos.*

Beke Miklós DÖK elnök

S Z E P T E M B E R

2. Veni Sancte – ünnepi szentmise a bazilikában. Az első tanítási nap az iskolában.

2.-6. A 7.C erdei iskolája Sátoraljaújhelyen.

Iskolánk oktatási-nevelési programja szerint a 7. osztályos tanulók minden tanév kezdetén egy hetet erdei iskolában töltenek. Ebben a tanévben a 7.c osztály kísérő tanárai voltak: *Kádár Judit* tanárnő osztályfőnök, *Halász Barnabás* tanár úr, *Bárdosné Greskovits Zsuzsanna* tanárnő és a táborvezető *Varga Pálné* tanárnő.

Programunk:

Hétfő: A tanévnyitó után, 14 órakor indultunk külön autóbusszal, útközben természet- és gazdaságföldrajzi megfigyeléseket tettünk (felszíni formák, települések, gyárok, bányák, szőlőtermesztés). Tokajban rövid pihenőként megtekintettük a Tisza és a Bodrog összefolyását. Sátoraljaújhelyen a Várhegy Üdülőben elhelyezkedtünk a szobákban és bejártuk a tábor területét tájékozódás és térképrajzolás céljából.

A 18 órás vacsora tejfőlös pörkölt volt tésztával, finom volt, de még tartottak az otthoni szendvicsek, így kisebb lelkesedés övezte, mint a további ételeket.

Este: a csapatok kisorsolása történt „színes kérdések” alapján, csapatnév választása, jelvény tervezése, csapatinduló előadása, tábori térkép rajzolása. Közös játék.

22 órakor fürdés, (sajnos, a rendszer nehezen melegedett fel, így a gyorsabaknak hideg volt a víz, a lustábbaknak

volt szerencsájük a meleg vízzel, ezért a további napokon korábban, vacsora után fürödtünk meleg vízben).

23 órakor lefekvés, alvás. Hétfőn a diákok ezt még nem hitték el, és eléggé pihentek is voltak, így „zord tanárok” örködték a szobák közti előtérben a csend fenntartása érdekében. Néhány mobiltelefon és elemlámpa is lefoglaltatott, és eszközeiktől megfosztva a legvirgoncabbak is álomra hajtották fejcskéküket.

Kedd:

7 óra: ébresztő, mosakodás, szobarend ellenőrzése.

8 órakor reggeli: puffancs, vaj, tejszós, tea, müzli, tej. Délelőtt esett az eső, teremfoglalkozás volt, Magyarország és a Zempléni-hg. földtörténete. *Halász* tanár úr projektoros előadásában, majd feladatlap kitöltése.

Ebéd: csontleves, szezámagos rántott pulykamell zöldborsós rizzsel, csemege uborka.

Délutánra jó idő lett, így a Kálvária-hegyre túrázott az osztály. A 3,5 óra alatt túrázási ismereteket szereztek, növényfelismerést végeztek, növényeket, terméseket gyűjtöttek.

Vacsora: bolognai spagetti, sok „repeta” is volt. Hja, a mozgás meghozza az étvágyat! Vacsora után fürdés, és az esti program: növényfelismerés, meseírási, mese előadása, a meséhez kép alkotása a gyűjtött növényekből, termésekből. Ezt is láthatóak a vitrinben kiállítva.

Este 11-kor: alvás. Éjfélkor már nagy szuszogós álomba merültek a legattrak-

tívabb „éjjeli lepkék” is, mert *Réka* néni igen kemény ez ügyben.

Szerda:

7 óra: ébresztő, mosakodás, szobarend ellenőrzése.

8 óra: reggeli: felvágottak, vaj, paprika, paradicsom, tea. Reggeli után egész napos autóbussos kirándulás: Füzeri vár, Széphalom: Kazinczy sírja, a Magyar Nyelv Múzeuma, Sárospatak: vár. Sátoraljaújhelyen bobozás, libegő.

Hideg ebéd csomag: 3 db. fasírtos zsemle, 1 fél literes víz, 1 banán, 1 csoki. Visszaérkezés a táborba a libegőtől kb. 1 órás turistaúton.

Vacsora: borsóleves, pásztorarhonya, csemege uborka.

Pihenés, fürdés.

Este: Környezetvédelmi előadás *Halász Barnabás* tanár úr prezentálásában, majd környezetvédő szervezet alakítása csapatonként, logó tervezése, tevékenység és felépítés bemutatás. Este 11-kor már mindenki örült, hogy végre aludni mehet, így gyorsan elpihent a tábor.

Csütörtök:

7 órakor ébresztő, mosakodás, szobarend ellenőrzése.

Reggeli: libamájkrém, kifli, sajt, tea.

Délelőtt: társastánc-tanulás kedves régi tanítványunk, *Barna Boglárka* vezetésével. *Bogi* a Gárdonyi egyik „gyöngyszeme”, szeretett is ide járni, tehetséges is volt, és maradéktalanul imádja máig a sulit, a volt osztályfőnökét, *Halász* tanár urat, ezért jön ide hozzánk minden évben. Köszönjük neki!

Ebéd: gulyásleves, fánk baracklekvárral.

Délután számháború volt 4 menetben, óriási lelkesedéssel! A sötétedés miatt a Nemzeti parkok-verseny fele - a kültér után - beltérre szorult, de megcsináltuk a teremben is.

Vacsora: sült csirkecomb, rizibizi, uborkasaláta.

Este: környezetvédelmi probléma kitalálása, feldolgozása, előadása csapa-

tonként. Igen figyelemre méltóak voltak a vélemények, az ötletek és a javaslatok, ebben is jól szerepeltek a csapatok. Képregényt is rajzoltak a tábori életről, sokat nevtünk a bemutatáson. Este 11-kor mindenki aludni tért, mert fárad az ember, akkor is, ha fiatal.

Péntek:

7 óra: ébresztő, mosakodás, szobarend ellenőrzése.

8 óra: reggeli: virsli mustárral, tea.

Dél előtt értékeltük a tábort. *Varga Pálné* táborvezető tanárnő megkért mindenkit, hogy mondja el a véleményét azért, hogy jövőre továbbvigyük, ami jó, és változtathassunk a kevésbé sikeres programokon. Köszönjük a véleményeket! Miután gyorsan rendbe tettük a szobákat, összecsomagoltunk, egy hirtelen ötlettől vezérelve felment a csapat a Várhegyre, egy 1 órás túrára.

12 órakor ebéd: húsleves, rántott hús. Ezután, csomagjainkat bepakoltuk *Laci* bácsi buszába, és ő hazahozott minket Egerbe.

Igy ért véget a 2013. évi erdei tábor.

Eredmények:

1. Várhegyi baglyok 125 pont: *Árvai Adél, Forgács Nikolett, Barna Borbála, Varga Dorina, Misinszki Márton, Lukács Norbert, Veress Botond.*

2. Feketeszemű farkasok 123 pont: *Bozsik Hermina, Türk Lili, Szűcs Kinga, Berecz Viktória, Benke Ádám, Biró Szabolcs, Bessenyei Mátyás.*

3. Hatpetyes katicabogarak 121 pont: *Alekszanyan Amanda, Tóth Katalin, Csuha Gerda, Saját Stefánia, Németh Veronika, Csuha Petra.*

4. Kőkemény vetemény 117 pont: *Csóke Karolina, Fuksz Laura, Magda Petra, Gallik Zoltán, Semegi Mihály, Szabó Gergő.*

5. Rovarirtó Kft. 92 pont: *Dorkó Dorottya, Gál Zita, Szabó-Varga Richárd, Juhász Péter, Monoki László, Sasvári Dávid, Lóczy Olivér.*

Minden csapatnak gratulálunk! Szép volt, Lányok, Fiúk!

Köszönet illeti az Iskolavezetést azért, hogy sok éve fedezi anyagilag az erdei iskola költségét, és lehetőséget biztosít a 7. osztályosoknak arra, hogy ilyen élményt éljenek meg az iskolában.

A beszámolót összeállította:

B. Greskovits Zsuzsanna tanárnő

6-20. Utazás Angliába. *Örsiné Mohl Szilvia* tanárnő szervezésében két szaktanár kíséretében a **10.A, C, E és K osztályból 38 tanuló az angliai Broadstairs város Kent School iskolájában angol nyelvi gyakorlaton vett részt.**

9-13. A 6.C erdei iskolája

Ez év tavaszán a 15 éves jubileumát ünneplő Auchan áruházlánc egy meséhez kapcsolódva országos rajzpályázatot hirdetett ötödikes osztályok számára. A fődíjat - ami egy egyhetes erdei tábor a Szimbiózis Alapítvány Baráthegyi táborában - csak öt osztály nyerhette meg. Ehhez „lájkkokat” kellett gyűjteni. Az osztály nagy kampányba kezdett, és pár héttel később már ki is derült, hogy a mi osztályunk, a 6.C az egyik nyertes. Cikkek és fotók jelentek meg rólunk, megismerhettünk minket az egész országot.

Már csak a tábor időpontját kellett egyeztetni. Mi az új tanév második hetét választottuk. Soha ilyen izgalommal nem várták a gyerekek az új tanévet!

Két kollégámmal (*Barnáné Fekete Mónika, Feketéné Kovács Ildikó*) kísértük el a diákokat. Miskolcra busszal mentünk, de a leszállás után gyalog kellett megközelíteni a tábort, ami egy öthektáros területen volt nagyon magasan, a gyönyörű Bükkben.

Az öt nap alatt igazán gazdag és érdekes programjaink voltak. Fából készítettünk madáretetőt, amit mindenki haza vihetett. Kalandparkban próbálhattuk ki ügyességünket, lovagoltunk, ijázkodtunk. Túráztunk a Bükkben Herman Ottó nyomában, és barlangokban figyeltük meg a cseppköveket és a denevéreket. Kisvonnattal jutottunk el egy pisztrángtelephez, a Fazola-féle őskohóhoz. Részesei voltunk egy igazi lovagi tornának a diósgyőri várban. Közben barátságot kötöttünk az alapítvány otthonában lakó autista fiatalokkal. Meglátogattak minket a Budapesti Amerikai Iskola diákjai, akiknek bemutattuk az iskolánkat. Ők is pedig meséltek az iskolájukról. Érdekes játékokat tanítottak meg nekünk és közben kipróbálhattuk az angoltudásunkat is. Izgalmas volt, amikor nekünk kellett megsütni a krumplilángosunkat. Utolsó este a tábortűznél szalonnát süttöttünk. A sok program mellett jutott időnk arra is, hogy elkészítsünk egy fűszernövényspirált, ami mindig emlékeztetni fogja az ott lakókat arra, hogy nálunk jártunk vendégségben.

Egedné Gerencsér Ildikó ofi

12. Sokak öröme a nagyszünetben a gólyák bemutatták a táborban tanult gólyatáncot.

25. Kollégiumok közös szentmiséje.

A tanév első közös szentmiséjét a Szent Bernát-templomban *Hugyecz János* és *Szarvas István* atyák mutatták be. A z iskola kamarazenekara adta a zeneszolgálatot *Bisztriczky Zoltán* tanár úr vezetésével. A prédikációjában *Hugyecz János* atya arról szólt, hogy tanuljunk meg imádkozni, és tudjuk elfogadni Isten akaratát akkor is, ha az nem a kívánságunknak megfelelő, mert az Úr így kíván bennünket nevelni.

21. Eger Ünnepe

Eger Megyei Jogú Város már 21. alkalommal írta ki a „Virágos Egerért, szép környezetért” versenyt, melyben ez alkalommal is jutalomban részesült iskolánk kertje. Az idei jutalmat, egy üvegszerleget *Szegedi Fanni* és *Offenbächer Csenge (9.C)* tanulók vették át. Köszönjük *Tófalusi Sándornénak*, „*Iréne néni*”-nek, mert a múlt tanévben is gondozója és őrzője volt annak a kertnek, melyben *Szent Bernát* szobra látható. De arról sem feledkezhetünk meg, hogy 800 diák és tanár számára éppúgy élményt jelent a gyönyörű virágok között bejőnni a Gárdonyiba, mint ahogy minden vendég (szülő vagy látogató) megcsodálja a minden évszakban különlegesen gondozott kertet.

26- október4. Dr. Szabóné Kállay Ágota és Jobbágyiné Reményi Henrietta tanárnő és 10 diákunk a németországi Olpéban járt.

28-29. „Itthon vagy! Magyarország, szeretlek!”

Eger városa részese volt annak a több mint 1300 települést mozgósító, a közmédia öt csatornája által végigkísért műsorfolyamnak, amely a fenti címmel hagyományt kíván teremteni. A városi események első napján iskolánk kb. 150 diákja és egy tucatnyi tanára a Dobó térről indult a várba, ahol az érseki palota előtt - a tervek szerint 1552-en - elmondták Az egri csillagok című regényből Dobó és a várnép esküjét.

Vasárnap 21 nyelven hangzott el a várban Az egri csillagok regény egy-egy részlete. Iskolánkból felolvasott Szabó Bettina, Nagy Bianka (13.K), Leiteregh Jana (11.E) és a képen nem látható Varga Júlia (12.K) és Nagy Kamilla (13.C).

A diákok beszámolója az erdei iskoláról

7.C

Az iskola első hetét az erdei táborban töltöttük.

Hétfőn a Veni Sancte, az ünnepélyes évnitó után buszra szálltunk. A 3 órás utunk alatt megálltunk megnézni Tokajban a Bodrog és Tisza összefolyását. Vacsorára érkezünk a szállásunkra a Várhegy Üdülőbe. Az esténket kitöltő program a tábor felfedezése és a csapatok felosztása volt. Másnap délelőtt rossz idő volt, ezért benti foglalkozást szerveztek a tanáraink a csapatoknak. Az 5 csapat: a Kőkemény vetemény, Várhegyi baglyok, Hatpetyes katicák, Feketeszemű farkasok és Rovarirtó kft. Ebéd után túráztunk egyet a Magyar Kálváriához, és onnan Halász Barnabás tanár úr egy meredek úton vezetett vissza

minket az üdülőhöz. Este 11 óráig szintén foglalkozás volt. Szerdán a reggeli után busszal mentünk Füzér Várához. A várból csodálatos kilátás nyílt szinte az egész Zempléni-hegységre. Azután Széphalmon álltunk meg a Magyar Nyelv Múzeumánál, utána pedig megnéztük Kazinczy Ferenc síremlékét. Utunk a sárospataki várhoz folytatódott tovább. Majd a nap legizgalmasabb részéhez érkezünk, a

bobozáshoz és libegőzéshez. A bobozás közben több embert is becsaptak az ott lévő munkások, hogy ha nagyon gyorsan megyünk, kapunk ingyen fagyit, vagy valakinek meg egy barackmagot kellett lehoznia, de később persze csak nevtünk az egészen. Felültünk a libegőre, és felmentünk a kilátóba. Itt megpihentünk a túra előtt. Majd hosszas túra után megérkeztünk a szállásunkra. Este foglalkozás volt, utána az „Indul a Bakterház”-at néztük meg. Csütörtök délelőtt eljött egy tánctanárnő, és társastáncot tanultunk. Ebéd után pedig rengeteget számháborúztunk Estefelé

logikai akadályverseny következett Magyarországi természetvédelmi parkjairól. Az utolsó napon kihirdették a csapatok eredményét (a Várhegyi baglyok győztek). Reggeli után felmentünk a Várhegyre, és megnéztük a régi Patak várát.

Ezután összekapoltunk, és sajnós elindultunk haza. Ez az erdei tábor mindenkinek nagyon emlékezetes marad, ráadásul az osztály össze is hangolódott, és reméljük, lesz még ilyen máskor is.

Készítette: *Alekszanyan Amanda, Barna Borbála, Bozsik Hermina és Veres Botond*

Erdei tábor 6.C

Balázs Diána, Hackermüller Helga, Klöczl Zsófia, Kovács Anna, Potsay Zille, Prókai Blanka verse:

1. Szeptember második hetében érkezünk, Már alig vártuk, hogy itt legyünk. Reggel nyolckor indult a busz, a várakozástól már alig volt bennünk szusz.

2. Miután a busz kitétt, megmászunk egy nagy hegyet. Beosztottak hat szobába Külön-külön egy-egy ágyba.

3. Bemutatták nekünk a farmot, S láttunk sok-sok állatot. Nekünk a kecske tetszett a legjobban, Csináltunk róla képet nyomban.

4. Ebédre rizseshúst kaptunk, Utána pedig madáretetőt gyártottunk. A szögek miatt majd megpukkadtunk És mégis jól szórakoztunk.

5. Amikor végeztünk, Alig vártuk, hogy pihenjünk. A tanárok azonban gondoskodtak feladatról, Indulót kellett írunk a csapatunkról.

6. Este kilenckor lefeküdtünk, De még sokáig nevetgélünk. Szegény tanároknak sok gondjuk volt velünk, Így reggel morcosan ébredtünk.

7. Délelőtt a farmprogramok vártak ránk, Kalandpark, lovaglás, íjászkodás. Mire végeztünk, elfáradtunk, Jól esett a krumplilángosunk.

8. Délután építettük a fűzerspirált,
Hordtuk a rengeteg téglát.
Egymás mellé rakosgattuk,
Tetejére földet szórtunk.

9. Másnap reggel útra keltünk.
Herman Ottó nyomába léptünk.
Felkutattuk a barlangokat,
Gyalogtunk az erdőben sokat.

10. Útközben kisebb balesetek értek,
De végül túléltük az egészet.
Az esti feledat egy állat volt,
Mely az őskorban élt valahol.

11. Másnap reggel ismét útra keltünk,
Kisvonnattal a pisztrángtelepre mentünk.
Aztán a kohóhoz értünk,
Ott pihenésképp egy picit leültünk.

12. Torokfájás, láz, nátha,
Tört ekkor az osztályra.

Ebéd közben megjött a doki,
Betegeinket meggyógyítani.

13. Este volt a tábortűz
S emellett pár éhes is ült.
Néhány fiú baseball partit csapott,
Míg a szalonnaszír a kenyérré csurgott.

14. Utolsó délelőttünket
Diósgyőrben töltöttük el.
Megnéztük a várjátékot,
S láttunk jó pár lovatot.

15. Visszajöttünk ebédelni,
S utána sajnos haza kellett menni.
A busszal elindultunk,
S nemsokára otthon voltunk.

16. Köszönjük, hogy itt lehetünk,
Sok-sok mindent megismertünk.
Jövőre is visszajönnénk,
Emlékeinket felidéznénk.

TEN DAYS IN BRITAIN

Az idei angliai tanulmányút 2013.09.06.- 2013.09.20-áig tartott.

Péntek délután 5 órakor indultunk, egy napig folyamatosan utaztunk. Másnap 10 óra körül álltunk meg Brüsszelben, ahol elsősorban a brüsszeli székesegyházat és az Atomiumot néztük meg, majd kaptunk pár óra szabadidőt, amit vásárlással és kóstolókkal töltöttünk. Páran például vették a bátorságot, és megkóstolták a csigát. Este elindultunk a tranzitszállásra, amelyet már türelmetlenül várt mindenki, hiszen egy napja nem aludtunk rendes körülmények között, csak a buszon szunyókáltunk. A hely egész elfogadható volt: tiszta, és kényelmes. Reggel fél 7-kor indultunk onnan, és körülbelül 2 óra után felszálltunk a kompra, amivel elhagytuk Franciaországot, és megérkeztünk vele Angliába, Doverbe.

A hajóutat sokan élvezték, hiszen nem mindenki volt még tengeren. Elég hamar Angliába értünk, ezért még Doverben egy kis sétára és tengerparti kalandozásra is jutott idő. A sétán megnéztük a moher sziklákon lévő nemzeti parkot, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt a doveri kikötőre és a tengerre. Nagyon élveztük a panorámát, pazar volt a napsütés a parton, aztán elindultunk Broadstairs-be. A busz ekkor volt a leghangosabb, hiszen mindenki megriadt attól, vajon milyen lesz az első találkozás: nem tudtuk, mit mondjunk majd a szülőknél, hogyan köszöntsük őket; féltünk, milyen családkhoz kerülünk. 1 óra múlva már a találkozó helyen voltunk, és mindenkit elhelyeztek. Amikor a nevem mondták, nagyon félttem, mi lesz. Előre mentem, és beszálltam a kocsiba. Feszült csend volt, aztán elkezdtünk társalogni. Hamar kiderült, hogy nem volt mitől félnem, és találkozhattam az angol humorral is. Nagyon sokat nevettem. Mr és Mrs Holihan nagyon jó vendéglátó család volt. Szép nagy házban laktak, közvetlenül a tengerparton. Volt egy édes kis kutyájuk, Milly, aki minden étkezéskor ott csóválta a farkát a székmennél. Nem panaszkodhattam az étellel kapcsolatban. Volt Fish and chips, tészta. Nem volt valami változatos, igaz, de ez nem számított.

Hétfőn reggel kilenckor kezdődött az iskola, mint minden nap,

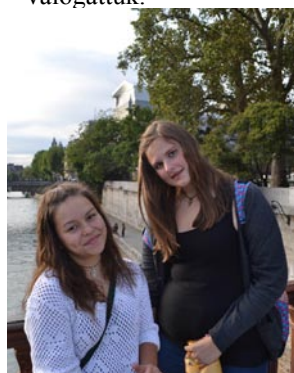
és 13:15-ig tartott. Ez nem egy rendes iskola volt, hanem célzottan az olyanok számára alapították, akik tanulják az angol nyelvet. Angol emberek voltak a tanárok, akikkel beszélgettünk, és néha feladatokat oldottunk meg. Ezek után következett a „lunch time” vagyis az ebéddő. Délutánonként viszont már olyan programok jöttek, amelyek minden nap változtak. 14:00-tól volt bowling, karaoke, disco, kvíz, tengerparti játékok, pingpong, éneklés, tenisz, mozi, tánc, stb. Ellátogattunk Londonba, ahol láttuk a London Eye-t, a Tower-t, a Big Bent és a Diadalívét. Sajnos, az idő kevés volt, a város pedig hatalmas. Jártunk Canterburyben, ahol városnézés után vásárlási lehetőségek voltak. Válogathattunk, hol szeretnénk vásárolni, hiszen bárhová néztünk, olyan boltok fogadtak, amelyek egyből vonzottak minket. Voltak esti programjaink is, majd fél 10 körül ágyba kerültünk. Lehetett választani még az indulás előtt, hogy kivel szeretnénk egy családban lenni: magyar diák, külföldi vagy egyedül. Én a külföldit választottam, és egy spanyol lány került a szobámba. Szerencsére nagyon jól kijöttünk egymással, az ízlésünk teljesen megegyezett. Ez alatt a két hét alatt nagyon sok új ismerőst szerezhettünk, mindenféle nemzetiségből. Németek, olaszok, spanyolok, lengyelek mind azért jöttek, mint mi. Broadstairs gyönyörű város, bár igaz, elég viharos, ám ott a tenger, és nagyon sok szép üzlete csábít vásárlásra.

18-án, szerdán reggel fél 7-kor indultunk haza. Újból komppal keltünk át Franciaországba, s aztán egyenesen indultunk Párizsba. Elég hosszú volt az út, de legalább egy kicsit tudtunk pihenni, mert amint megérkeztünk, annyi látnivaló volt, hogy már abban elfáradtunk, ahogy szétnéztünk. Szerencsére akkor este csak az Eiffel-toronymnál voltunk, mert időben el kellett indulni a szállásra. Miután felmentünk a toronyba, ahonnan csodálatos kilátás nyílt Párizs belvárosára, el is indultunk. A tranzit ugyanolyan volt, mint amelyben az odafelé úton is megszálltunk. Szerencsére jól aludtunk, és reggel frissen keltünk. Most következett az igazi városnézés, voltunk parkban, múzeumban, a Notre Dame-ban, amit mindenki nagyon várt, hiszen kíváncsiak voltunk arra a helyre, amit megismertünk a Notre Dame-i toronyőr című regényből. Ezekon kívül még nagyon sok helyen jártunk, majd szabadórak következtek. Vásárolhattunk kedvünkre. Nem is panaszkodhattunk. Végül szép lassan elindultunk haza. Újból a buszon tölteni az éjszakát kicsit kimerítő volt, de mikor hazaértünk mindenki nagyon örült, hogy láthatja a szüleit, testvéreit.

Véleményem szerint a 2 hét alatt a legjobb az volt, hogy angol emberekkel voltunk körülveve, és én szívesen visszamennék jövőre is, és úgy hiszem, mindenki így van ezzel.

Koza Fanni 9.A(Ny)

A fényképeket *Pintér Judit II.C* fotóiból válogattuk.

„A Veszprémi pokol”

- így jellemezte a vendéglátóját Gudmundur Gudmundsson, a német Rhein-Neckar Löwen vezetőedzője a 2013. szeptember 28-án megrendezett kézilabda Bajnokok Ligája meccs előtt az MKB-MVM Veszprém otthonában.

Engem is nagy izgalommal töltött el, hogy élőben láthatom majd a világ élvonalába tartozó Löwent és a világ talán legjobb csapatát, a Veszprémet egymás ellen küzdeni. Amikor beléptem a „pokol kapuján”, a szurkolótábor már talpon volt talpig pirosban a Veszprém indulóját énekelve.

A meccs kezdetét vette, aki esetleg nem figyelt volna, az is felkapta a fejét, mert a szurkolók egyszerre üvöltöttek: „Hajrá Veszprém!”. A magyar bajnok nem kímélve ellenfelét rögtön egy 4-0 sorozattal kezdett; s a löweni orosz-lánok ugyan megszerezték első góljaikat, de a Veszprém könnyed játékkal tartotta a különbséget. Chema Rodríguez csodás passzait és Nagy László hatalmas bombáit a közönség sem nézhette tétlenül, az Aréna az „Építők-Építők!” jelszótól zúgott. Az első félidő végén az állás 17-14 volt bajnokunk javára.

Bíró Ivett 9.C osztályos tanuló aranyérmes szerzett 2013. augusztus 25-én a Nagykovácsiban rendezett ifjúsági karate bajnokságon a 14-15 éves „A” egyéni kategóriában. Ez azt jelenti, hogy „kataban” (kata=formagyakorlat) és „kumiteben” (kumite=szabad küzdelem) egyénileg versenyzett.

Eredményei:

Kata: 1.hely. Kumite: 1. hely.

Szeptember 18-án, szerdán, Győrben jártak a 9.E osztály kézilabdás lányai. Kemény, 5 órás út után megérkeztünk, a több száz bajnoki meccset megélt Magvassy Mihály csarnokba. Már előre izgatottak voltunk, hiszen olyan neves játékosokkal nyílt alkalmunk találkozni, mint *Görbicz Anita*, *Heidi Löke*, *Eduarda Amorim* és a további BL-győztes játékosok. Először az ifjúsági mérkőzésre került sor, aminek eredményét jobb nem is emlegetni, hiszen a meccsen kijött a korszak különbség, illetve az ellenfél tapasztalata. A junior mérkőzés következett, ami szintén a várakozásnak megfelelően alakult, az ellenfélben pe-

Majd sűrű szurkolók is egytől-egyig visszatértek, s kezdetét vette a második játékrész, amelyben a löweni gárda egyre közelebb került csapatunkhoz. Ezt látva mi sem tétlenkedtünk, azonfelül, hogy minden egyes hazai gólnál zúgtak a kürtök és peregtek a dobok, a „Nyerni akarunk!” felkiáltás is többször elhangzott. Az utolsó 10 percre csupán egy gólos előnyünk maradt. A hajrában a csapatok fej-fej mellett haladtak, az események felpörögtek, a gólok egymást érték, nem bírtuk tovább ülve, és 5000 ember torkaszakadtából

üvöltöni kezdte: „Hajrá Veszprém!”, eufórikus hangulat lett úrrá mindenkin. Az utolsó, a mindent eldöntő lövésnél mindenkiben megfagyott a vér: a helyzet tiszta, a lövő ziccerben volt, azonban a veszprémi kapus hátrítani tudott, és az idő letelt. A közönség ujjongott, a játékosok egymás nyakába borultak, majd az ünneplést félbeszakította egy hang, amely a magyar Himnuszt énekelte, aztán 5000 ember csatlakozott ehhez a hanghoz, és büszke voltam rá hogy én is közéjük tartozom.

Mester Zsolt 12.D

kal, akik jó néhányunknak példaképei. A fényképezkedés és aláírásgyűjtés sem maradhatott el, így jó emlékekkel térhetünk haza. Résztvevők: *Alberti Giulia*, *Farkas Anna*, *Harman Hanna*, *Horváth Edina*, *Képes Cintia*, *Koós Kitti*, *Kulcsár Ivett*, *Nagy Dóra*, *Sepsi Réka* a 9.E(Ny) osztályból.

Kardos Ivett 9.E(Ny)

Legyél Te is szerkesztő!

Ha van Téged érdeklő téma, vagy van kész anyag, amivel színesíteni szeretnéd az iskolaújságot, keresd meg a szerkesztőket vagy *Kovács Ottóné* tanárnőt! Szívesen közlünk minden írást, amely az iskolánk szellemiségétől nem idegen.

Szerkesztőség:

Felelős kiadó: *Varga B. János* igazgató úr.

Felelős szerkesztő: *Kovács Ottóné* tanárnő. Villámpostacím: deleo@citromail.hu

Diákszerkesztő: *Koza Fanni 9.A (Ny)*, *Borosi Florentina 9.E(Ny)* osztályos tanuló.

Technikai munkatárs: *Kovács Ottó* tanár úr.